

widzianych, należy zależnie od pełnionych przez nich czynności, przemianować, stosownie do stanowiska służbowego i tytułu, wskazanych w tabeli oraz zaliczyć ich do odpowiedniej grupy uposażenia.

Przemianowania dokonają władze, do których należy mianowanie na dane stanowiska.

§ 5. Funkcjonariusze niżsi, posiadający w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyższe grupy uposażenia, niż te, któreby im przysługiwały według zasad, ustalonych w § 4, zatrzymują posiadane grupy uposażenia.

Funkcjonariusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień § 4 uzyskają grupę uposażenia wyższą od dotychczas posiadanej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel „a”.

O ileby jednak uposażenia dotychczasowe przez nich pobierane były wyższe od uposażenia szczebla „a” nowej grupy, otrzymują oni w nowej grupie szczebel, odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu. W braku takiego szczebla w nowej grupie otrzymają szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, posiadanego w grupie dotychczasowej.

Zaliczenie do wyższej grupy uposażenia będzie jednak mogło nastąpić tylko w ramach etatów budżetowych.

§ 6. Termin posunięcia do następnego szczebla uposażenia w osiągniętej w myśl § 5 wyższej grupie uposażenia należy ustalić według postanowienia art. 6 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) z tym, że o ileby następny szczebel w danej grupie niższej był równy lub wyższy pod względem liczby punktów, aniżeli szczebel osiągnięty przez funkcjonariusza w grupie wyższej, to czas spędzony w ostatnio zajmowanym szczeblu grupy niższej wlicza się do posunięcia następnego w grupie wyższej.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

617.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1930 r.

w sprawie obniżenia kar za zwłokę przy egzekucjach należności Stowarzyszeń Dozoru nad Kotłami za wykonywanie dozoru nad kotłami parowymi.

Na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Kary za zwłokę, pobierane od opłat za dozór nad kotłami parowymi w trybie art. 53 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), obniża się z 2% miesięcznie do 1% miesięcznie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

618.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1930 r.

w sprawie odstąpienia gminie m. Poznania gruntu państwowego na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. Poznania, zgodnie z programem rozbudowy zatwierdzonym przez Ministra Robót Publicznych dnia 17 marca 1928 r., parcelę stanowiącą własność Skarbu Państwa, położoną w Poznaniu u zbiegu ulicy Franciszka Ratajczaka, Wałów Zygmunta Starego i Wałów Zygmunta Augusta, oznaczoną Nr. kat. 151/1, zapisaną w księdze wieczystej Poznań, Św. Marcin tom 23, karta 571, Nr. matrykuły 1617, o powierzchni 4047 mkw.